

Malovaná cesta

Lukáš Kobylík

Chtěl bych jednou mít, možnost říct,
Že ten svět, co kolo nás je,
Že má mnoho míst a najdeš skryš,
Zbytečná myšlenka roztaje.

A cítit tu čistotu slova, i když vytržené z vět,
Před očima se ti znova promítne dokonalej svět.

R. Tak utíkám,
Svět plnej fám,
A kreslím si cestu, po které jít
A kudy kam.

Po cestě, té, co vede odněkud sem, občas malý odpočinek mít.
Zastavit se, prohlédnout si novou zem, tak kde možná mohl být cíl.
A kreslit si cestu, po který jsem šel.
A po ní body rozsypaný, kde nenašel
Jsem cíl.

R.

A před branami mě cizího města,
Města, tam kde leží můj cíl.
Tam, kde možná končí moje cesta,
Tam, Kde bod znamená to, kde bych byl.

R. Tam utíkám ...